

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 26.10.2004
KOM(2004) 719 lõplik

—

**KOMISJONI TEATIS
EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE**

**Aruanne tuumaelektrijaamade demonteerimiseks mõeldud rahaliste vahendite
kasutamise kohta**

1. KONTEKST

Arutelude raames Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt 26. juunil 2003. aastal vastu võetud elektrienergia siseturu ühiseeskirju käsitleva direktiivi 2003/54/EÜ¹ teemal tõstatas parlament küsimuse võimalike konkurentsimoonutuste kohta, mida võib tekitada tuumaelektrijaamade demonteerimiseks ja tuumajäätmete käitluseks suunatud rahaliste vahendite halb juhtimine.

Komisjon rõhutas sellega seoses demonteerimise rahastamise tähtsust elektrienergia siseturu kontekstis. Ta märkis siiski, et seda küsimust tuleb käsitleda ühendusepoolsete asjakohaste vahenditega ja mitte elektrienergia siseturu ühiseeskirju käsitlevas direktiivis. Komisjon arvab, et Euratomi leping pakub asjakohast raamistikku. Elektrienergia siseturu ühiseeskirju käsitleva direktiivi vastuvõtmine oli seega võimalik toetudes kahele avaldusele, mis väljendavad ühenduse institutsioonide poliitiliste kohustuste võtmist terve konkurentsi põhimõtte järgimiseks elektrienergia siseturu raames.

Institutsioonidevaheline avaldus

„Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon rõhutavad, et liikmesriigid peavad tagama, et demonteerimis- ja jäätmekäitlusoperatsioonideks piisavaid rahalisi vahendeid, mida kontrollivad liikmesriigid, kasutatakse tõhusalt otstarbel, mille jaoks need loodi, ning tagatakse nende läbipaistev juhtimine ja välditaks seega takistuste loomist ausale konkurentsile energiaturul.“

Komisjoni avaldus

"Komisjon märgib, et on oluline tagada Euratomi lepingu eesmärkidega seonduvate demonteerimis- ja jäätmekäitlusoperatsioonide otstarbeks loodud fondide läbipaistev juhtimine ja nende kasutamine üksnes nimetatud eesmärgil.

Selleks kavatseb komisjon avaldada talle Euratomi lepinguga antud pädevuse alusel aastaaruande demonteerimiseks ja jäätmekäitluseks suunatud fondide kasutamise kohta. Ta jälgib eelkõige, et ühenduse õiguse asjakohaseid sätteid kohaldataks täieulatuslikult."

Demonteerimine on tehnilises plaanis kompleksne operatsioon, mis eeldab märkimisväärsed rahalisi vahendeid. Tuumaelektrijaama asukoha rehabiliteerimiseks vajalikke summasid hinnatakse praegu 10 kuni 15% esialgse investeeringu maksumusest demonteeritava reaktori kohta. Arvestades eeldatavaid summasid ja vaatamata nende diferentseeritud kasutamisele demonteerimiseks, peab käitaja integreerima tuumarajatise tootmisperioodist alates mitte üksnes tootmiskuludega seonduvad tehnoloogilised, sotsiaalsed ja majanduslikud aspektid, vaid ka kogu projekti rahalise teostatavuse tervikuna, sealhulgas rajatiste demonteerimise. Omaks võetud juhtimisstrateegia määrab investeeringu ulatuse.

Olenemata viisist, mille tuumaelektrijaama käitajad vahendite loomiseks valivad, ei ole nende summade äriplaneerimine iseenesest kritiseeritav. Siiski ei ole kerge tõmmata piiri nende vahendite „normaalse“ juhtimisega seonduvate operatsioonide ja elektrienergia siseturul konkurentsimoonutusi kaasa tuua võivate teguviiside vahele. Arutelu kavandatavate investeeringute tüüpide üle on õigustatud. Ei paista normaalne, et selliseid vahendeid võiks kasutada osaluse omandamiseks konkureerivates ettevõtetes.

¹ ELT L 16, 23.1.2004 lk 74.

Olles teadlik võimalikest konkurentsimoonutustest elektrienergia siseturul, rõhutas komisjon juba 2002. aastal oma teatistes pealkirjaga “Tuumaohutus Euroopa Liidus”, et demonteerimiseks suunatud rahalised vahendid peavad vastama erieeskirjadele nende koostamise ja arvutusviiside ja juhtimise poolest, tagamaks, et neid vahendeid ei kasutata muul otstarbel. Direktiivi ettepanek, millega määratletakse tuumarajatiste ohutuse alased põhikohustused ja üldpõhimõtted, ning mille komisjon 30. jaanuaril 2003. aastal vastu võttis, muutis selle mehhanismi õiguslikult siduvaks.

Käesoleva aruandega täidab komisjon elektrienergia siseturu alase direktiivi vastuvõtmisel võetud kohustust avaldada aruanne tuumaelektrijaamade demonteerimiseks mõeldud rahaliste vahendite kasutamise kohta.

2. MEETODID

Esimese aruande ettevalmistamiseks saatis komisjon 28. aprillil 2004. aastal liikmesriikide hulgas tuumaelektrijaamu omavale 14 riigile ja ühinemisejärgus olevatele riikidele kirja, milles taotletakse täpsustusi demonteerimiseks mõeldud rahaliste vahendite kasutamise kohta. Selliselt võeti ühendust Saksamaa, Belgia, Hispaania, Soome, Prantsusmaa, Ungari, Itaalia, Leedu, Madalmaade, Tšehhi Vabariigi, Ühendkuningriigi, Slovakkia, Sloveenia ja Rootsi.

Komisjon edastas nendele liikmesriikidele oma valduses oleva teabe nende rahaliste vahendite kasutamise kohta, paludes neil andmete täpsust kinnitada. Ta palus neil muu hulgas edastada komisjonile kogu asjakohase lisateabe. Küsitletud riikidel paluti anda teavet omaksvõetud juhtimisviisi kohta, selle kohta, kuidas valitsus kontrollib, et vahendid vastavad vajadustele ning demonteerimise hinnatava maksumuse kohta.

Välja arvatud üks erand (Itaalia), vastasid küsitletud liikmesriigid komisjoni küsimustele. On oluline rõhutada, et kuigi liikmesriigid tegid komisjoniga lojaalselt koostööd, piirdus enamik neist komisjoni edastatud teabe kinnitamisega või selle kerge parandamisega. Komisjon ei saanud selle toiminguga raames täiendavat teavet, mis võimaldaks tal täpsustada ülevaadet demonteerimiseks mõeldud rahaliste vahendite kasutamisest.

3. TULEMUSED

Liikmesriikide poolt edastatud teave näitab erinevaid olukordi nii demonteerimisstrateegiate osas kui ka rahaliste vahendite puhul omaksvõetud juhtimisviiside osas. Lisas esitatud tabelis on küsitletud liikmesriikide poolt edastatud teave kokku võetud.

3.1 Demonteerimisstrateegiad

a) Vahetu demonteerimine

Kuus liikmesriiki võttis omaks vahetult pärast tuumajaama seiskamist demonteerimise strateegia, nimelt Saksamaa, Hispaania, Soome, Itaalia, Leedu ja Sloveenia. See valik eeldab väga suuri rahalisi vahendeid kohe demonteerimisoperatsioonide algusest peale.

On oluline rõhutada, et Leedu juhtum on eriline selle poolest, et Ignalina tuumaelektrijaama kahe üksuse suhtes kehtivad varase sulgemise kohustused, mille suhtes toimusid läbirääkimised Euroopa Liiduga ühinemise protsessi raames. Leedu kohustus nimelt sulgema Ignalina tuumaelektrijaama üksuse 1 enne 2005. aastat ja üksuse 2 hiljemalt 31. detsembriks

2009. Need sulgemise kohustused võeti ka 2004. aasta 1. mail jõustunud ühinemisakti protokoll nr 4 raames. Arvestades mineviku pärandit ja sulgemistähtaja lähedust ei saanud Leedu selle olukorraga üksi toime tulla. 2001. aastal loodi spetsiaalselt Ignalina tuumaelektrijaama demonteerimiseks rahvusvaheline fond, mida haldab Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupank (EBRD). Euroopa Liit on selle fondi kõige suurem toetaja. Võtmaks arvesse selle sulgemise erandlikku olemust soostus liit lisaks solidaarsusest Leeduga kehtestama ühendusepoolse rahastamise 2007–2013 finantsperspektiivide raames. Siinkohal on oluline rõhutada, et komisjon võttis 29. septembril 2004. aastal vastu selle rahastamise rakendamiseks mõeldud määruse ettepaneku.

b) Diferentseeritud demonteerimine

Neli liikmesriiki valis diferentseeritud demonteerimise strateegia. Need on Ungari, Madalmaad, Tšehhi Vabariik ja Slovakkia. See strateegia eeldab, et tuumaelektrijaama sulgemisest alates ei ole kohe vaja ette näha niivõrd olulisi summasid kui vahetu demonteerimise puhul. Rajatis pannakse mitmeks aastaks kaitsekilbi alla, et oodata radioaktiivsuse taseme vähenemist. Seevastu on põhiline veenduda, et omaksvõetud juhtimisviis võimaldab tagada rahaliste vahendite kättesaadavuse ja asjakohasuse vajalikul hetkel.

Bohunice V1 tuumajaama suhtes Slovakkias kehtib samuti varase sulgemise kohustus, mille kohta toimusid läbirääkimised laienemisprotsessi raames. Selle jaama üksused 1 ja 2 tuleb sulgeda vastavalt hiljemalt 2006. aasta 31. detsembriks ja hiljemalt 2008. aasta 31. detsembriks. Selle varase sulgemise tagajärgi käsitleti samadel alustel kui Leedu puhul. Asutati EBRD juhitud rahvusvaheline fond ja liit nõustus ka kehtestama ühendusepoolse rahastamise 2007–2013 finantsperspektiivide raames. Komisjon võttis 29. septembril 2004. aastal vastu selle rahastamise rakendamiseks mõeldud määruse ettepaneku.

Neli riiki ei ole veel lõplikku demonteerimisstrateegiat valinud. Need on Belgia, Prantsusmaa, Ühendkuningriik ja Rootsi.

3.2 Rahaliste vahendite juhtimine

a) Välisjuhtimine

Kümme liikmesriiki valis välisjuhtimise korra, see tähendab tuumaelektrijaama käitaja arvepidamisest eraldi. Need on Hispaania, Soome, Ungari, Itaalia, Leedu, Madalmaad, Tšehhi Vabariik, Slovakkia, Sloveenia ja Rootsi.

See juhtimisviis pakub kõige suuremat läbipaistvust ja tõenäoliselt parimaid tagatise rahaliste vahendite lõppkasutuse kohta, nimelt käitaja pankroti korral.

b) Sisejuhtimine

Saksamaal ja Prantsusmaal kirjendatakse demonteerimiseks mõeldud rahalised vahendid reservide kujul elektrike arvepidamisse. See juhtimisviis võimaldab nende vahendite väga paindlikku kasutamist. See koondab sama üksuse, antud juhul tuumaelektrijaama käitaja kätte, rahalise ja tehnilise vastutuse.

Sellel juhtimisviisil ei ole siiski sama läbipaistvust kui välisjuhtimisel. See ei võimalda *a priori* tagada vahendite kättesaadavust vajalikul hetkel või seda, et neid vahendeid ei ole

võimalik kasutada muul otstarbel peale selle, mille jaoks need loodi. Tehnilisest seisukohast on nende vahendite kasutusvõimalused väga laiad ja võivad potentsiaalselt tekitada konkurentsivastaseid olukordi elektrienergia siseturul.

c) Muud juhtimisviisid

Belgia otsustas originaalse lahenduse kasuks. Kuni 2003. aastani olid rahalised vahendid tuumaelektrijaama käitaja arvepidamises. 11. aprilli 2003. aasta seadusest alates² jäävad need vahendid tuumaelektrijaama käitaja arvepidamisse reservide kujul, milles enamusosalus kuulub riigile, et võimaldada vetoõigust, kui riik leiab, et juhtimine võib ohustada vahendite ohutust.

Ühendkuningriigi puhul tuleb vaadelda tuumaelektrijaamade käitajaid eraldi. BNFLi puhul jäävad rahalised vahendid sisearvepidamisse, kuid neid juhitakse ettevõtte üldisest investeerimispoliitikast eraldi. Briti valitsus näeb lähiajal ette rahaliste vahendite ülekandmise tuumarajatiste tegevuse lõpetamise asutusele (*Nuclear Decommissioning Authority*, NDA)³. Briti Energia jaoks on olukord äriühingu ümberstruktureerimise tõttu keeruline. Tuleks luua uus fond, millesse kaasataks riigi panused. Selle skeemi jaoks on veel vaja Briti ametiasutuste luba. On huvitav märkida, et see on juba ühenduse tasandil heaks kiidetud.

4. JÄRELDUSED

Tuumaelektrijaamade demonteerimine on lähiaastail kasvava tähtsusega küsimus. Aastaks 2025 on asjakohane ette näha, et viiskümmend kuni kuuskümmend laienenud Euroopa Liidu piires praegu tegutsevast saja viiekümne viiest reaktorist peaks olema demonteeritud.

Demonteerimise rahastamine on keeruline küsimus, mida võib käsitleda erinevatest vaatenurkadest. Demonteerimiseks mõeldud rahaliste vahendite põhieesmärk on tagada, et demonteerimisoperatsioone oleks võimalik teostada vajalikul hetkel tuumaohutuse kõrget taset järgides. Rajatise demonteerimisel, mis ei saa toimuda heades tingimustes asjakohaste rahaliste vahendite puudumise tõttu, võib tekkida kiiritus, mida ei tohi alahinnata. Just sellepärast valis komisjon tuumaohutuse valdkonnas põhikohustusi ja üldpõhimõtteid määratleva direktiivi ettepanekus selle küsimuse käsitlemise Euratomi lepingu 3. peatüki raames, mis käsitleb tervisekaitset. Demonteerimise rahastamisega seonduvaid meetmeid tuleb hinnata kooskõlas Euratomi lepinguga; kui need meetmed ei ole Euratomi lepingu jaoks vajalikud või ulatuvad selle eesmärkidest kaugemale või moonutavad või ähvardavad moonutada konkurentsi ühisturul, tuleb neid hinnata EÜ asutamislepingu alusel.

Komisjon leiab, et laienenud liidu raames demonteerimise rahastamise tegelikule olukorrale põhjendatud hinnangu andmiseks oleks kasulik saada liikmesriikidelt täiendavaid andmeid. Lähtudes olukordade erinevusest liikmesriikides tuleks töötada täpsema info saamise suunas, mis võimaldaks saada selget ülevaadet nii olulistest andmetest, nagu demonteerimise maksumuse arvutamise viis, koondatud vahendite asjakohasus, vahendite vajalikul hetkel kättesaadavuse tagamine või vahendite juhtimine.

² Tuumajaamade demonteerimiseks ja nendest jaamadest pärineva kiiritatud lõhustuva materjali käitluseks loodud reservide seadus.

³ Demonteerimisstrateegia kindlaksmääramisega tegelev avalik-õiguslik organisatsioon Ühendkuningriigis. Tuumarajatiste tegevuse lõpetamise asutus peaks olema tegev 1. aprillil 2005. aastal.

Neil liikmesriikidevahelistel erinevustel on suures osas ajaloolist laadi põhjused elektrienergia siseturu asutamisele eelnevas majanduskontekstis. Ühise siseturuga kaasnes nimelt suurenev läbipaistvuse ja harmoneerimise vajadus rahaliste vahendite juhtimises. Seega on liikmesriikidelt vaja saada üksikasjalikumat ja paremini struktureeritud teavet. Selle esimese aruande koostamiseks loodud kontakte seega jätkatakse, et kehtestada metodoloogia, mis võimaldab teha asjakohaseid võrdlusi erinevate liikmesriikide vahel.

See hädavajalik taustatöö peab võimaldama saavutada õigeaegselt demonteerimise rahastamise meetodite harmoneerimise Euroopa Liidus. Euroopa Liit peab suutma tagada, et loodud vahendeid juhitakse kooskõlas ühenduse õigusega. Kehtivate õigusaktide alusel võib komisjon sekkuda üksikjuhtude puhul, et kontrollida konkreetset olukorda. Komisjon sekkub sel juhul tagantjärele, mitte ennetavalt.

Komisjon peab hädavajalikuks sobivaimate meetmete kindlaksmääramist tagamaks, et tuumajaamade demonteerimise vajaduseks loodud rahalised vahendid on vajalikul hetkel kättesaadavad selleks, et demonteerimisoperatsioone võiks teostada kõrget tuumaohutuse taset järgides, ning et neid vahendeid juhitaks täiesti läbipaistvalt.

Selleks ja ootuses, et nõukogu võtab vastu õiguslikult siduvad vahendid tuumaohutuse ja radioaktiivsete jäätmete käitluse valdkonnas, kavatseb komisjon esitada 2005. aastal Euratomi lepingu alusel soovitus, milles nõutakse liikmesriikidelt vajalike meetmete võtmist, et:

- tagada rahaliste vahendite loomine tuumaelektrijaamade käitamise jooksul, et säilitada tuumaohutuse kõrge tase demonteerimisoperatsioonide ajal;
- tagada selliselt loodud vahendite kättesaadavus ja asjakohasus vajalikul hetkel demonteerimisoperatsioonide kuludega toime tulekuks;
- tagada nende vahendite kasutamine otstarbel, mille jaoks need loodi, ning nende täiesti läbipaistev juhtimine.

LISA

KOKKUVÕTE LIIKMESRIIKIDE KAUPA

COUNTRY	MODE OF FUND MANAGEMENT	POSSIBLE USE OF FUNDS	ESTIMATED NEEDS (Future or total) (ie past and future)	AMOUNT PRESENTLY AVAILABLE IN THE FUND	SOURCES OF FUND CONTRIBUTION	REMARKS
LITHUANIA	Centralised (blocked) State Fund independent from plant operator	National fund: Decommissioning and radwaste management related including social consequences IIDSF: decommissioning + consequential measures of early closure.	1 Billion €	69 Million € (2004) in National Fund (11-14 Million € annual contributions) IIDSF: 285M € (1999 prices) for 2004-2006 period.	National Fund: 6 % of Ignalina NPP revenues. IIDSF: EC + other donors,	Also contributions from International Ignalina Decommissioning Support Fund (IIDSF). Late established National Fund and annual contributions to it are insufficient to meet liabilities.
SLOVAKIA	Centralised (blocked) State Fund independent from operator	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs.	3.6 Billion €	State Fund (active since 1995) 317,94 M € as of 31.03.2004: IBDSF: 90 M € (2004-2006)	a) Contributions from nuclear operators b) Grants from State budget c) Penalties imposed by Nuclear Regulator d) Interest from Fund deposits.	Also contributions from International Bohunice Decommissioning Support Fund (IBDSF) due to the consequences of early closure of units 1 and 2.
SWEDEN	Nuclear Waste Fund (managed by the State) independent from operator	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs.	63 Billion SEK (2003 price level, 13 billions already spent)	29 billion SEK (beginning of 2003)	Electricity price from nuclear origin	
FINLAND	State Nuclear Waste Management Fund holds and manage funds independent from operator	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs. Contributors are entitled to borrow money from the fund against securities	1.3 Billion € (2004) (future liabilities)	1.3 Billion € (2004) (to cover all future liabilities)	Contributions from nuclear operators plus interest generated by the fund	
SPAIN	State company ENRESA holds and manage fund independent from operators	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs	Total 11.5 Billion € (2004 value) Decommissioning of NPPs only: 2.3 Billions € (2004 value)	1.73 Billion € (31/12/2003)	Electricity price	

SLOVENIA	External. Managed by a specific agency	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs	1.2 Billion €	Slovenian Fund 104 Million € (end 2003) Croatia shall form its own decommissioning fund	Levy on the produced electricity	Decommissioning and disposal of radwaste and spent fuel is a joint responsibility in equal shares of Slovenia and Croatia
ITALY	External. Managed by a State owned company: SOGIN also responsible for dismantling works		2.6 Billion € (2002) for power reactors plus 630 Million € (2002) for fuel cycle research plants.		Levy on the price of electricity added to the resources accumulated by ENEL and already transferred to the fund	All nuclear plants already permanently shut down and in the process of decommissioning
CZECH REPUBLIC	Dedicated Nuclear Account (NA) managed by the Ministry of Finance. Verification of cost estimates and withdrawal of funds from the NA monitored by State organisation: RAWRA independent from operators	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs	860 Million € (1999) for decommissioning only 1550 Million € (1999) for disposal of spent fuel and high level waste		Electricity price	
HUNGARY	Central Nuclear Financial Fund in a dedicated Treasury account, managed by the Hungarian Atomic Energy Authority independent from operators. A Public Agency (PURAM) is responsible for the D & WM activities	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs	1.4 Billion € (2003) for decommissioning + 1.7 Billion € (2003) for waste management including disposal	~60 Millions €	Electricity price, contributions from radwaste producers and State central budget	
NETHERLANDS	Funds for waste management transferred under 2002 agreement to the State together with ownership of responsible company COVRA. Operators have to make financial provisions for decommissioning requirements	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs	180 Millions € (present value) for spent fuel management and decommissioning of Dodewaard. 145Million € for dismantling of Borssele 1270 Million € for COVRA fund	120 Million € (Dec. 2001) in Borssele fund Dodewaard fund under review	Contribution from nuclear operators and radwaste producers	Dodewaard out of operation since 1997. Borssele expected to be shut down in 2013

BELGIUM	Before the law of April 2003: Provisions within the books of the electricity producers (i.e. internal) After 11.04.2003: Funds in Nuclear Provision Company (in which the State has a golden share giving the right to veto)	Decommissioning costs. The nuclear provision company can lend up to 75% of the total amount to the nuclear operators at industrial interest rates.	Slightly higher than 12% of investment costs.	By the end of 2003 all past provisions have been transferred to the Nuclear Provision Company. Nuclear operators pay each year a contribution to cover at the end of industrial operation (i.e. at least 40 years) the discounted dismantling costs.	Electricity price.	Recent shifts towards a management of the fund more independent from operators.
UNITED KINGDOM	There are three main nuclear operators: BE (private) and BNFL and UKAEA (public sector). There is not a single common regime for funding. BNFL: Internal not segregated fund but a Nuclear Liabilities Investment Portfolio earmarked for that purpose. BE: Internal independent Nuclear Generation Decommissioning Fund (NGDF). Under a new scheme presently under discussion a Nuclear Decommissioning Authority(NDA) would be responsible for securing the discharge of all public sector liabilities on civil public sector sites (i.e. owned by BNFL and UKAEA). Under a BE's restructuring plan, pending EC approval, the NGDF would be subsumed within new Nuclear Liabilities Fund (NLF).		BE's estimated nuclear liabilities (as of 31.03.2003 discounted at 3% per annum): £ 3.3 Billion for contracted spent fuel liabilities and £ 1.0 Billion for uncontracted spent fuel liabilities. NDA's estimated total undiscounted future expenditure on discharging nuclear liabilities : ~£ 50 Billion (~80% BNFL and 20% UKAEA liability share)	BE contributes around £ 18 Million per annum to the NGDF, which as of 31.03.2003 amounts to £ 334 Million. Under proposed BE's restructuring plan , BE would contribute to the NLF: £ 20 Million a year for the 15 BE reactors(adjusted for inflation); £ 275 Million of new bonds; £ 150,000 per tonne/ U loaded into Sizewell B; and 65% of BE's free cash flow.	Nuclear operators and Government contributions (historic spent fuel liabilities)	Recent shifts towards a management of the funds more independent from operators.

GERMANY	Internal. Contingency reserves in operator's accounts and tax deductible.	No constraints on the allocation of reserves except the due care principle.	25 Billion € (decommissioning costs only) not including research reactors and those inherited from the former GDR.		In tax balance sheet funds for decommissioning accumulated in equal instalments over 25 years and discounted at 5.5%. Radioactive waste management funds constituted in proportion to the generated radwaste and discounted also at 5.5%	
FRANCE	Not separated Internal to the operator. EDF is fully responsible for its management. These provisions are tax deductible.	In addition to decommissioning the provisioned amounts have been used to reduce the company debt and to invest in new assets and to fund dedicated assets (bonds & equity)	Decommissioning cost estimated at 258.86 € (1998) per installed Kw. Decommissioning cost equal to 15% construction costs and discounted at 3%. Provision are calculated for 40 years operation and regularly re-evaluated.	Total provision at the end of 2003 for NPP's decommissioning : 9.4 Billion €. End of fuel cycle provision: 13.9 Billion € (i.e. 10.2 Billion € for reprocessing and 3.7 Billion € for disposal of waste fuel)	Provisions in the operator's (EDF) accounts.	